

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/35/2021
Identifikačné číslo spisu: 8716010516
Dátum vydania rozhodnutia: 12.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Hatala
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8716010516.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obvineného K. H., pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 12. júla 2021 v Bratislave dovolanie obvineného K. H. podané prostredníctvom jeho obhajcu JUDr. Petra Gdovina proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo 17. júna 2020, sp. zn. 9To/9/2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku sa dovolanie obvineného K. H. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Poprad (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 1. júla 2019, sp. zn. 5T 59/2016, uznal obvineného K. H. na tam uvedenom skutkovom základe vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona.

Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 242/2013 zo dňa 29. novembra 2013, právoplatný dňom 18. decembra 2013 podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 242/2013 zo dňa 11. novembra 2016, právoplatné dňom 14. decembra 2016 a výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 43/2018 zo dňa 16. októbra 2018, právoplatný dňom 09. novembra 2018 podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 2 (dvoch) rokov, podmienčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 (troch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného K. I. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený K. H. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom zo 17. júna 2020, sp. zn. 9To/9/2020, tak, že ho podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Trestného poriadku zrušil vo výroku o vine a treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol tak, že obvineného K. H. uznal za vinného na tam uvedenom skutkovom základe z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a odsúdil ho podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 242/2013, zo dňa 29. novembra 2013, právoplatný dňom 18. decembra 2013, podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, v spojení s uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 242/2013, zo dňa 11. novembra 2016, právoplatné dňom 14. decembra 2016 a výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 6T 43/2018, zo dňa 16. októbra 2018, právoplatný dňom 09. novembra 2018, podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 2 (dvoch) rokov, podmienene odložený na skúšobnú dobu vo výmere 3 (troch) rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Petra Gdovina dňa 12. februára 2020 dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Namietal, že už v čase vyhlásenia rozsudku Okresného súdu Poprad dňa 01. júla 2019 vykonal obvinený K. H. celý trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, ktorý mu bol uložený právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 242/2013 zo dňa 29. novembra 2013. Napriek tejto skutočnosti prihladal prvostupňový súd aj na toto predchádzajúce odsúdenie K. H. pri stanovení druhu a výmery súhrnného trestu a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, čo následne premietol aj do rozsudku, kde podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste uložený odsúdenému týmto trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3T 242/2013 zo dňa 29. novembra 2013.

Obvinený má za to, že vykonaním 15 mesačného trestu odňatia slobody došlo k jeho zahladeniu a súdy na toto odsúdenie nemali prihliadať, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu.

Navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9To/9/2020 zo dňa 17. júna 2020, ako aj rozsudok okresného súdu čo do výroku o uloženom treste a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

K podanému dovolaniu sa 26. marca 2021 (č. l. 837) vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Poprad (ďalej len „prokurátor“) tak, že ho navrhol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

K predmetnému vyjadreniu sa obvinený ďalej nevyjadril.

Poškodený sa k dovolaniu obvineného nevyjadril.

Dňa 10. mája 2021 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného K. H. riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie.

Následne najvyšší súd ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zároveň, ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Konštantná judikatúra dovolacieho súdu právo na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Právo na obhajobu garantované v čl. 6 ods. 3 Dohovoru ako aj čl. 50 ods. 3 Ústavy nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Z dikcie citovaného § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je totiž jednoznačne zřejmé, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilým dovolacím dôvodom. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu potom o zásadné porušenie práva na obhajobu ide najmä v prípade, keď obvinený nemal v konaní obhajcu, hoci v jeho trestnej veci boli splnené dôvody povinnej obhajoby. Výnimočne môže ísť aj o porušenie iných obhajovacích práv obvineného, ktorých porušenie sa prejaví na jeho postavení zásadným spôsobom.

Medzi porušenie iných obhajovacích práv je možné zaradiť aj nesprávne procesne vykonané dokazovanie, ktoré vedie k popretiu zásady kontradiktórnosti konania a s tým súvisiace znemožnenie obvinenému vyjadriť sa k dôkazu tvoriacemu podklad rozhodnutia.

V posudzovanom prípade však dovolací súd dáva do pozornosti, že zákonnou podmienkou uplatnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku skutočnosť, že táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

I keď obvinený voči prvostupňovému rozsudku podal odvolanie, v ňom vyššie uvedené skutočnosti nenamietal.

Treba iba dodať, že aj v prípade splnenia tejto zákonnej podmienky, postupom okresného súdu nedošlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného, dokonca, ako konštatuje krajský súd, pri ukladaní trestu došlo k pochybeniu v prospech obvineného.

Skutočnosť, že obvinený už vykonal predchádzajúci trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov (od 27. februára 2017 do 17. mája 2018), neznamená, že má uvedené odsúdenie zahladené, avšak už vykonaný trest sa mu započíta do teraz uloženého trestu.

Na základe týchto skutočností najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným K. H. uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nie je ani formálne a ani materiálne daný, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.